

[SATEREK *sb m*

saterek, szaterek.

L sg sat(e)rku.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „sater” ‘namiot’: á wżákże doftániefz ich [dzięciółów] y potrzákkiem tákże iáko innych ptakow/ iedno trzebá klukác w lzáterku siedząc: á ták káždy przyydzie y pádnie ná potrzák. CygMyśl B4; śidełkiem iey [gżegżółki] też doftániefz ná máłych chroścíech/ [...] w Sáterku też álbo zá wiechą/ tedy iey śidełkiem doftániefz. CygMyśl C2.

MN